

eða fleirum af þeim, sem sókt hafa, og stjórnarráðið hefir ekki getað veitt neinn styrk.

1867.

26. febrúar.

10. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptsyfirvaldanna á Íslandi, um aukaútsvar af landsprentsmiðjunni í Reykjavík.

27. febrúar.

Af því vakið hefir verið máls á, hvort að heimild sé fyrir því samkvæmt 19. grein í reglugjörð 27. nóvembermán. 1846 að heimta af landsprentsmiðjunni í Reykjavík aukaútsvar til bæjarfélagsins í tæðum kaupstað, hafid þér, herra stiptamtmaður, og þér, háæruverðugi herra, í bréfi dagsettu 27. júnímán. f. á. látið það álit yðar í ljósi, að það verði að skoða stofnun þessa, — sem fer með bjargræðisveg í bæjarfélagi Reykjavíkur, eins og hver annar borgari, — sem laga-persónu, er eigi þar heima og að því leyti verði talin með bæjarmönnum, og hafid þér því beiðzt samþykkis dómsmálastjórnarinnar til þess, að þér látið greiða bæjarfélagi Reykjavíkur úr sjóði prentsmiðjunnar aukaútsvar það, sem jafnað hefir verið á hana fyrir árin 1864 og 1865, og sömuleiðis framvegis skattgjöld þau, sem jafnað kann að verða á prentsmiðjuna samkvæmt lögum þeim, er gilda.

Nú er skrifazt hefir verið á við reikningastjórnardeild konungsríkisins um málefni þetta, skal yður kunngjört yður til leiðbeiningar og til frekari framkvæmda, að stjórnarráðið hér með fellst á uppástungu yðar.

11. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins, amtmannanna og stiptsyfirvaldanna á Íslandi, um borgun tillags til lífsfjár- og framfærslustofnunarinnar fyrir fæstyrk þann, er embættismenn á Íslandi eru skyldir að kaupa handa konum sínum.

28. febrúar.

Til þess að komast hjá vandkvæðum þeim, sem skipulag

1867.

28. febrúar.

Það hefir í för með sér, sem nú er á um borgun tillaga til lífsfjár- og framfærslustofnunarinnar fyrir fæstyrk þann, er embættismenn á Íslandi eru skyldir að kaupa handa konum sínum eptir sinn dag, hefir dómsmálastjórnin komið sér saman við fjárstjórnina um að setja þá skipun, er eigi má útaf bregða, að tillög þessi skuli frá 1. aprílmán. 1868 ávallt borguð fyrirfram úr aðalféhirzlu ríkisins, en að embættismaðurinn um leið borgi tillag sitt í ákveðinn gjalddaga í jarðabókarsjóðinn, eða, hafi hann föst laun, skuli tillagið tekið af launum hans, og skuli síðan til færa tillagið í reikningum jarðabókarsjóðsins sem borgun skuldar til aðalféhirzlunnar og skýra frá, eins og vera ber, hvernig á því standi.

Um leið og þetta er yður kunngjört, herra (tit.), yður til leiðbeiningar og til þess að þér auglýsið það, skal því við bætt, að landfógetanum á Íslandi hefir í dag verið boðið að sjá um, að búið sé fyrir ákveðinn gjalddaga annaðhvort að halda tillaginu eptir af launum þeim, sem embættismaðurinn þá átti heimting á, eða, að hann sé búinn að borga það í peningum í jarðabókarsjóðinn, ef hann hefir ekki föst laun; og ef að ekki er búið að greiða tillag, sem átti að borga í jarðabókarsjóðinn í peningum, áður en hálfur mánuður sé liðinn eptir ákveðinn gjalddaga, þá eigi landfógetinn þegar í stað að skýra háyrvaldi því, sem hlut á að máli, frá því, til þess að það geti gjört ráðstafanir þær, sem með þarf, til þess að slíkar skuldir verði borgaðar sem fyrst, og skal stjórnarráðið þess vegna eitt skipti fyrir öll brýna fyrir yður ákvarðanir þær, sem settar eru í bræfi dómsmálastjórnarinnar 13. febrúarmán. 1862.

14. marz.

12. Lög um ríkisstjórnina í fjarveru konungs.

Vér Kristján hinn Níundi o. s. frv.: Gjörum kunnugt: Ríkisþingið hefir fallizt á lög þessi, og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

Meðan konungur er í burtu á ferð þeirri til útlanda, sem